

دارد.

حال اجازه دهید ابتدا نقش مدیر را در قالب یک آموزگار، موردنرسی قرار دهیم. اگر شما تاکنون آموزش داده باشید، می‌دانید که آموزگار از اینکه عده‌ای در یک کلاس پیرامون او جمع شوند و وی در میان آنها نفر اول باشد، لذت می‌برد. حضور مدیر ارشد نیز در میان گروه مدیران شbahت به همین حالت دارد. از طرف دیگر، وظیفه یک آموزگار، آموزش شاگردانش به بهترین صورت ممکن است. «آموزش» هم در لغت به معنی «رهبری کردن» است و آن فرایندی است که طی آن آموزگار مطالبی را به دانش آموزان یاد می‌دهد و این دقیقاً شبیه وظیفه یک مدیر اجرایی است در چارچوب مدیریت مشارکتی. مدیر اجرایی در این موقعیت سعی می‌کند قابلیتها و عملکرد افراد تحت سرپرستی خود را به گونه‌ای توسعه دهد که حتی بهتر از خودش باشند.

نقش آموزش دهنده مدیر ارشد وقتی بیشتر می‌شود که او یک مدیر مستبدی را در جایگاه درستش قرار دهد و برای او یک هدف مشخص در نظر گیرد. اما مدیر تازه کار راهی دریش می‌گیرد که با مسیر مشخص شده توسط مدیر ارشد متفاوت باشد، و درنتیجه به نظر بررسد که انتخاب این مدیر بیهوده بوده و یک نوع تلف کردن وقت و منابع است.

مدیریت مشارکتی در برخورد با این مسئله غامض اجازه می‌دهد که مدیر تازه کار چنانچه مشتاق باشد مسیر انتخابش را طی کند، اما همچون یک مدرس پرواز که امکان می‌دهد تا خلبان مستبدی پرواز داشته باشد، ولی همواره مواطن است تا او سقوط نکند، به مدیر تازه کار مجال می‌دهد تا راه خودش را برورد، اما هیچ وقت نخواهد گذاشت تا او فروافتد. هر چند تصمیم‌گیری در این زمینه مشکل است ولی از یک جهت، مدیر تازه کار تحریبات مهمی به دست می‌آورد (و حتی مدیر ارشد هم ممکن است چیزهای جدیدی بسیاموزد) و از جهت دیگر، چنانچه مدیر ارشد در روش خود سماجت کند و مدیر تازه کار را مجبور سازد تا راهی را که او می‌گوید طی کند، دیگر مدیر مشارکتی نخواهد بود، بلکه همچون یک فرد مستبد عمل کرده است.

اجازه دهید کمی مکث کنیم و روش قدیمی مستبدانه را با روش جدید مشارکتی

گامهایی در جهت

دستیابی به بُرُری

متجم: سید حبیب الله شاهرکنی

shahrokni324@yahoo.com

همانگونه که از مدت‌ها پیش علائم آن مشخص شده است، فرهنگ سازمانی در حال تغییر است. ما در میانه راه یک انقلاب هستیم. ساختار سلسله مراتبی که زمانی بر اندیشه و تفکر نابغه‌های مدیریت غالب بود، در حال فروپاشی است. این اعیاد مزمن، در حال تبدیل شدن به احترام به عنصر انسانی است.

دلایل زیادی برای این تغییرات وجود دارد: دوران سخت رقابت‌های اقتصادی، اطلاعات فراگیر کامپیوتری و وجود انسانهای با مهارت و هوشمند. شرکتهای در شر夫 یادگیری درسهایی هستند که مبنای صنعتی مارا در طول قرن بیست و یکم تقویت خواهند کرد. امروزه معیارهای نوینی در بعضی موسسات به کار گرفته می‌شوند. برخی از سازمان‌ها ترجیح می‌دهند که به صورت کوچک و پرنکاپو باشند. آنها افراد ریسک پذیر را که منطبق با تواناییهاشان هستند، استخدام می‌کنند. اکنون این اعتقاد شیوع می‌باید که هرگاه تعداد کمی از کارکان شایسته در اختیار مدیر باشند، او کار

مدیر به مثاله آموزگار

سازمانها کم کم باید تغییر فرهنگ را پذیرا شوند. یعنی به جای نظام سلسله مراتبی، سیستم مدیریت مشارکتی را جایگزین سازند. مدیریت مشارکتی بیش از هر چیز، یک راه انتشار شور و شوق و توسعه خلاقیت در سازمان است و هدفش ارتقا ارزی بـه نحوی است که نشان دهد که بیش از سازمانهای استبدادی کارآیی

دارد، کارهایی که محسول می‌کند، زودتر مطلوب تر انجام می‌پذیرند. یک مدیر مشارکتی نسبت به یک مدیر مستبد امکان فعالیت گسترده‌تری دارد. البته باید توجه داشت که منظور از مدیریت مشارکتی صرفاً دموکراسی در اتاق هیئت مدیره نیست، بلکه اصل مشارکت می‌باشد در سرتاسر سازمان جاری شود، به طوری که چشم اندازی از همراهی و همدلی در برابر کارکنان به تصویر درآید.

در مدیریت مشارکتی اگر در عملکردن پیروز شوید یا شکست بخورید، همه افراد تیم در آن سهیم هستند. اما وقته در خدمت مدیریت مستبد باشید و تمام آنچه را که او می‌گوید انجام دهید، موقفيت یا شکست متعلق به آن فرد مستبد خواهد بود.

در یک جمله می‌توان گفت که «مدیر مشارکتی خوب کسی است که بتواند تیم خوبی بسازد».

در اینجا، چند مشخصه برای مدیریت تیم که معمولاً مورداشارة قرار می‌گیرد، ذکر

تشویق می‌شوند تا یک همکاری صمیمانه را به وجود آورند. آنان چنانچه این احساس را داشته باشند که محروم سازمان هستند به عامل موافقیت سازمان تبدیل می‌شوند. برای همین است که مدیر ارشد می‌بایست به آموزش دادن اهمیت دهد و میان خود و همکارانش توازن به وجود آورد. به همان گونه که یک آموزگار خوب، به اداره کلاس درس می‌پردازد.

مدیر به مثابه سازنده تیم

جلوه دیگر مدیریت مشارکتی، کار تیمی است. به طوری که در این سبک، مهترین وظیفه مدیر ارشد، ساختن تیم واقعی برای انجام دادن کار درست است. وظیفه ای که وقتی عملکرد کارکنان آن را می‌طلبد، می‌بایست انجام پذیرد.

خطوط راهنمایی سازنده تیم: هر جایگاهی در تیم مدیریت باید با بهترین فرد احتمالی پر شود. شمامی توانید فردی هدفدار باشید و اجازه دهید تا فرد هدفدار دیگری باشما همراه شود. وقتی مدیری تمایل به دوستی و مصالحة

مقایسه کنیم، تفاوت آنها در دو وجه خود را نشان می‌دهد. اول آنکه آنها به کارکنان چگونه می‌نگرند؟ دوم آنکه آنها نقش خود را در انجام کار چگونه می‌بینند؟

یک فرد مستبد به کارکنان همچون «شی» نگاه می‌کند (دالکلاس مک گرگور، مدیر توری X) از نظر این گونه مدیران، کارکنان همچون ابزاری هستند که خریداری شده اند تا مورداستفاده قرار گیرند. اما مدیر مشارکتی، کارکنان همچون یک «منبع» می‌بینند که یار و یاور او هستند وقصد این است که به همان اندازه که شرکت از آنها سود می‌برد، مردم هم از آنان بهره مند شوند.

یک مدیر مستبد فقط به کار می‌اندیشد و می‌خواهد وظیفه اش را انجام دهد، اما مدیر مشارکتی هم به کار و وظیفه اش فکر می‌کند، هم به طور همزمان رضایت کارکنان را درنظر دارد و می‌خواهد سازمان و کارمند هر کدام از دیگری بهره ببرد.

یک تفاوت جالب دیگر که میان مدیران مشارکتی و استبدادی وجود دارد این است که آنها چگونه اطلاعات موردنیاز خود را به دست می‌آورند.

مدیر مشارکتی، به علت اینکه از روش باز در برخوردهایش استفاده می‌کند، معمولاً اطلاعاتی را که برای مدیریت کردن لازم دارد، به دست می‌آورد. در حالی که مدیر مستبد فقط اطلاعاتی را دریافت می‌کند که به نظر کارکنان برای او خواشیده استند و از دریافت اطلاعات نامساعد محروم می‌ماند، چون کارکنان اطلاعات بدرآزاد او پنهان می‌سازند. هر مستبدی که من تاکنون شناخته ام، معمولاً برای به وجود آوردن یک سرویس جاسوسی تلاش کرده و یا اینکه از طریق شایعه پراکنی به بعضی از اطلاعات با هر درجه از صحبت دست یافته است.

مدیران مستبد همیشه در یک مسیر باطل گام بر می‌دارند. شما اگر توجه کنید هر کدام از آنها به طور مکرر شکایت دارد که «ایا کارکنان سخن من را نمی‌شنوند؟» یا «ایا کارکنان نمی‌فهمند که من به آنها چه می‌گویم؟» ولی واقعیت این است که کارکنان می‌فهمند، اما با آنها موافق نیستند.

مدیران تازه کار چنانچه اهداف مدیر ارشد را بفهمند، برای سازمان بهتر کار می‌کنند و

مدیر به عنوان شریک

سالها مجدوب تماشای کار افرادی بوده ام که برای مشاوره به من معرفی شده اند. من از تماشای کسی که کارش را خوب انجام می دهد لذت می برم، حال این فرد می خواهد یک رفنگر باشد یا یک مدیر ارشد. اما به عنوان یک مشاور باید اقرار کنم که علاقه ویژه ای به شخصیت هایی دارم که از مدیریت موقفی برخوردارند.

من چهار ویژگی اساسی یافته ام که به نظر می رسد برای موفقیت در مدیریت مشارکتی ضروری هستند (هر چند این ویژگیها علی رغم لازم بودن، کافی نیستند). این چهار ویژگی عبارتند از:

- ۱- هوش و فراست: البته نه لزوماً در سطح نیوچ. چون نوایع - یا مردمی که فکر می کنند از نبوغ برخوردارند - به آسانی از روند عادی فعالیت خارج می شوند و به سرعت ناشکیا می گردند و به صورت مطلق تغییرناپذیر جلوه می کنند؛
- ۲- حس کنگناواری خردمندانه: یک مدیر خوب می خواهد بداند که چرا پدیده ها اتفاق افتند نه اینکه صرفاً پذیرای وجود پدیده ها باشد؛

۳- توانایی حل مسائل: که خود منتج از هوش و ذکارت است. مددیر خوب طبیعتاً یک کشف کننده حقایق است و از توان استدلال پرقدرتی برخوردار است. قوه ادراک او عالی است و می تواند تصمیمات صحیح و درستی اتخاذ کند.

۴- سختکوشی: مدیر خوب می بایست یک فرد سختکوش باشد. سختکوشی هنوز یک گذراگاه موفقیت است مخصوصاً برای آنها که از تلاش و فعالیت زیاد لذت می برند.

البته باید توجه داشت که این چهار ویژگی به خودی خود موفقیت در مدیریت راضمانست نمی کنند، بلکه علاوه بر اینها مدیر باید از ویژگیهای دیگری نیز برخوردار باشد، مثل میل و توانایی کارکردن با افرادی که کارها را انجام می دهند.

حال اجازه دهید ببینیم که مدیر چگونه می تواند بادیگر کارکنان مشارکت داشته باشد. به نظر نمی رسد که در یک سیستم منحمد که کارها به طور یکنواخت به انجام می رستند و سودهای کوچک بر منافع بلندمدت ترجیح داده

**نقش آموزش دهنده مدیر ارشد
وقتی بیشتر می شود که
او یک مدیر مبتدی را
در جایگاه درستش
قرار دهد**

**مدیر مشارکتی
به کار و وظیفه می اندیشد
و همزمان
درجت جلب رضایت
کارکنان گام برمی دارد**

می شود: تیم باید پذیرنده افراد باشد. هر کس را که می تواند در کسب و کار و دستیابی به اهداف تیم کمک کند می بایست به عنوان عضو پذیرد. این عضو می تواند از کارکنان، تامین کنندگان، مشتریان یا مشاورین باشد.

هر کس که می تواند نقشی سازنده داشته باشد باید در تیم حضور باید. مثلاً تامین کنندگان باید بفهمند که محصولات و سرویس هایشان چگونه بر روی اهداف شرکت تاثیر می گذارند. مشتریان در دستیابی شرکت به اهداف نقش عمده ای بر عهده دارند. فقط ظاهرآرقاباً باید مستثنی باشند. ولی حتی آنها هم در سهای مهمی دارند که می توانند به شرکت پیامورند. بعضی اوقات در پیچایچ رقابتها، بسیار نکته های اساسی می توان از رقیب آموخت.

در بسیاری موارد، شخصی که می تواند موجب موفقیت یا شکست تیم شود، مدیر ارشد است. او ممکن است یک تیم عالی بسازد و یا گاهی برای تیم مشکل بیافریند. هرگاه یک تیم یا هر عضو آن موجب شکست عملکردی

شود باعث محافظه کاری مدیر ارشد خواهد شد و یا اینکه او به سرعت از این شکست برای گسترش اقتدارش در آینده استفاده خواهد کرد. تمرين برتری و رویه جسوسرانه آن، عملکرد متوجه را مردود می شمارد و خواهان آن است که مجموعه عملکرد اعضای تیم فوق العاده باشد. کارکنان متوجه که با هم خوب کار می کنند می توانند کارکنان بر جسته ای را که با هم درست کار نمی کنند پشت سر بگذارند. کیفیت کار یک تیم نسبت به کیفیت کار تک تک اعضا بسیار برتر است.

اگر یک عنصر ضروری در ساختن تیم خوب و جواد دارد، آن عنصر وجود اعتماد فی مابین است. مدیر ارشد می بایست به کارکنان اعتماد داشته باشد یا اینکه آنها را تغییر جا دهد. افراد تیم باید با هم به صورت باز برخورد کنند. چنانچه افراد در برخوردهایشان به صورت باز رفتار کنند موجب به وجود آمدن جو اعتماد خواهد شد که نتیجه آن یادگیری و رشد همه اعضای تیم است.

آنها را در تاریکی رهان نکنید، چون در این شرایط عوامل منفی همچون قارچ رشد می کنند که بسیار سمی و مهلك هستند و اگر بخواهیم خیلی مثبت به این شرایط بنگریم می توان گفت که ممکن است هیچگونه پیشرفتی حاصل نشود. وقتی همه افراد گروه شما از اطلاعات لازم آگاهند، آنها تصمیماتی هم جهت با شما اتخاذ می کنند. اما اگر آنها اطلاعات لازم را نداشته باشند، ممکن است تصمیم نادرستی بگیرند:

۴- در صورت وجود شرایط بسیار دوستانه،

شما به عنوان مدیر به یک ارتباط بسیار بازار کارکنان نیاز دارید، در این حالت برای جاری کردن مدیریت مشارکتی، به جای متكلّم و حده بودن باید به «گفتگو» با کارکنان پردازید؛

۵- باید توجه داشت که مدیریت مشارکتی الزاماً سریعترین راه برای کسب نتیجه نیست، بلکه بهترین راه کسب نتایج موقفيت آمیز است. خیلی اوقات که شما عضو گروه هستید احساس آرامش می کنید، چون وقتی ممکن است کاری را اشتباه انجام دهید یکی از اعضای تیم به کمکتان می آید و روش شما را تصحیح می کند. بنابراین، اگرچه مشارکت ممکن است یک شروع احسنه داشته باشد، ولی یک پایان سریع به همراه خواهد داشت و این یک نمود از مدیریت مشارکتی است. کمی صرف وقت برای استفاده از نظرات دیگران موجب اثربخشی بیشتری در تصمیم گیریها خواهد شد؛

۶- در مدیریت مشارکتی نمی بایست شیفته ایده ها و نظرات خود باشید، بلکه ارزش مدیریت مشارکتی در آن است که با استفاده از نظرات اعضای تیم، ایده ها تکمیل شوند؛

۷- شاید با اهمیت تراز همه این باشد که شما خود را زیاد رسمی و موquer نگیرید. در سیستم های مشارکتی اعتماد به نفس بسیار اهمیت دارد، ولی حضور اطرافیان را هم باید مورد توجه قرار داد. وقتی شما با روابی گشاده دیگران را پیذیرا شوید، این ویژگی فردی کانال های ارتباط را به رویتان باز خواهد کرد و شما از این بابت سود خواهید برد و با اهمیت قائل شدن برای دیگر انسانها و قادری آنها را نسبت به خود جلب می کنید. □

• این مقاله از این سایت گرفته شده است:
file:///c:/my/documents/excellence.htm

افراد حاضر در یک گروه خود را سوار بر قایقی تصور می کنند که هر آن ممکن است غرق شود. در این حالت احساس همیلی و نیاز به حمایت همه جانبی در گروه پدید می آید و این بهترین زمانی است که برای تیم سازی می توان از آن استفاده کرد.

یک مدیر مشارکتی خوب از تغییر استقبال می کند (منشا آن هرچه می خواهد باشد). او همچنین در اتخاذ سیاستها و در واکنش به رویدادها از انعطاف برخوردار است، چون وجود سیاستهای تغییرنابذیر به دو علت اکثر ا

بی حاصل است:

علت اول اینکه، سیاستها ذاتاً توضیح می دهند که چه کاری باید انجام شود و چه نباید انجام شود که در صورت عدم وجود انعطاف در آنها، قوه ابتکار و قدرت خلاقه را مسدود می کنند.

علت دوم اینکه، تحت فشارهای غیرمنتظره آنها قدرت انطباق و تغییرنابذیری ندارند و درنتیجه نمی توانند به شرایط پاسخ شایسته بدهند.

در این شرایط تغییرات سریع، یک فضای باز مناسب پر فایده تراز یک رشتہ سیاستهای خشک شرکتی است که می خواهد فرامین خود را دیدکته کنند.

به هر حال، آنچه که افراد یک گروه را به هم متصل می کند وجود جو مشارکتی است که بر اهمیت آن بسیار تاکید می شود.

رهنمودهایی برای به کارگیری مدیریت مشارکتی

۱- اگر شما مدیری هستید که می خواهید به سرعت به برتری دست یابید ولی از نظم خاصی پیروی نمی کنید، مدیریت مشارکتی به علت وجود مباحث کند و طولانی نمی تواند برای کارکنان موثر و مناسب باشد؛

۲- اگر شما می خواهید همه چیز را در حد متوسط نگه دارید و این به عنوان یک عقیده و روش شخصی برای شما مطرح است، شما عمولاً پایین ترین سطح عملکرد را به دست می اورید. حال آنکه مدیریت مشارکتی خواهان دستیابی به بهترین شرایط است؛

۳- باید به خاطر داشته باشید که «حقایق همیشه دوست داشتنی هستند». شما باید حقایق را با افراد گروه خود در میان بگذارید و

می شوند و مدیر به عنوان حاکم مطلق بر آنها حکم می راند، مدیریت مشارکتی بتواند کار زیادی انجام دهد.

در یک سیستم مشارکتی، مدیر خردمند افراد را تشویق می کند تا در حل مسائل، به دیگر کارکنان کمک و مساعدت کند که نتیجه آن، ارائه ایده های بیشتر، دیدگاههای متنوع تر و درنتیجه راه حل بهتر است. وقتی هر کس هم نقش آموزش دهنده و هم نقش آموزش گیرنده را داشته باشد کار تیمی و مشارکتی شکل می گیرد.

در جلسات کارکنان می توان از روش سفراطی استفاده کرد. مثلاً سوالهایی از این قبيل مطرح کرد که «چرا فکر می کنید این رویکرد بهتر از رویکرد سنتی است؟» یا «چه راه حل هایی وجود دارد؟ آیا فرد دیگری می تواند راه حل بهتری پیشنهاد کند؟» بدین ترتیب اگر یک راه حل بهتر از راه حل انتخاب شده وجود دارد، یکی از کارکنان می تواند آن را به خاطر آورده و مطرح سازد. در چنین شرایطی یک فشار مضاعف و مثبت وجود خواهد داشت که بسیار اثربخش تراز فشار رئیس است. در این حالت یک رقبابت سازنده بین افراد برای ارائه راه حل به وجود خواهد آمد نقاط قوت و ضعف بهتر مشخص می شوند.

یک کار تیمی وقتی رو به اضمحلال می رود که با تراشیدن یک حریف ساختگی (و نه رقیب واقعی) از درون سازمان، مدیر ساعتها و حتی روزها وقت کارکنان را برای تبره کردن زندگی کاری آن دشمن داخلی و ایجاد مشکل برای قربانیان بدینخت به کار گیرد. که درنتیجه اثریه سای اصیل رقبابت در یک فرایند مضمحل کننده از هدف اصلی خود منحرف می شوند. اما اگر یک ارتباط باز و صادقانه وجود داشته باشد و معیارهای انسان دوستانه درنظر گرفته شوند، بدون اینکه تیم خود را وقف رفتارهای مخرب برای برتری جویی کند، بسیار محتمل است که به برتری دست باید.

استفاده از تغییرات

یک محیط در حال تغییر - خواه این تغییر به ابتکار مدیر اجرایی شکل گرفته باشد و خواه حاصل واکنش به رویدادهای حادث شده در دنیای خارج باشد - مشوق هر مدیریت مشارکتی است. در دریای توفانی تغییر همه

قابل توجه

شرکتها، موسسات، کتابخانه‌ها و مراکز آموزش سازمانها و بنگاه‌های اقتصادی کشور

در پی درخواست واستقبال فراوان خوانندگان محترم تدبیر جهت تهیه شماره‌های گذشته مجله به اطلاع علاقه مندان می‌رسانیم که تعداد محدودی دوره‌های صحافی شده تدبیر با جلد گالینگور طلاکوب با تخفیف ویژه تهیه شده و آماده عرضه به مقاضیان است.

از مقاضیان درخواست می‌شود با توجه به تعداد دوره‌های موردنیاز و بهای اعلام شده، وجه تعیین شده را به حساب ۷۱۷۰۳ بانگ ملت شعبه جام جم (قابل پرداخت در کلیه شب بانگ ملت) به نام مجله تدبیر واریز نموده و اصل فیش بانگ را همراه با آدرس کامل پستی به نشانی دفتر مجله و یا از طریق دورنگار شماره ۲۰۴۳۰۰۱ ارسال نمایند.

۱- دوره‌های صحافی شده ده ساله (سالهای ۷۲ تا ۸۱) به صورت یکجا با تخفیف ۳۰ درصد به مبلغ ۷۰۰ ریال

۲- هر دوره یکساله تدبیر (تک دوره) با تخفیف ۲۰ درصد به مبلغ ۸۰۰ ریال.

۳- هزینه پست و ارسال دوره‌ها بر عهده مجله می‌باشد.
یادآوری: به علت نایابی شماره‌های گذشته و عدم امکان تهیه مجدد دوره‌های صحافی شده، به دوستداران مقالات و مطالب مدیریتی توصیه می‌شود که با استفاده از این فرصت نسبت به خرید دوره‌های صحافی شده تدبیر اقدام نمایند.

نشانی دفتر مجله: تهران - خیابان ولی عصر - بالاتر از پارک ملت - نبش جام جم - سازمان مدیریت صنعتی -
دفتر مجله تدبیر

تلفن تماس: ۲۰۴۲۰۱۵

دورنگار: ۲۰۴۳۰۰۱

پیشنهاد تحویل نگار به سوی سازمان های جوان تر از

فرم درخواست غرق

کنفرانس بین المللی دبلیو International Management Conference 2003

الفایت ۱۰ دی ماه ۱۳۸۲ - تهران - سالن اجلاس سران

- » اراده دستاوردهای پژوهشی در زمینه مدیریت و تبادل میگامیم.
- » معرفی آخرین دستاوردها و فنون مدیریتی در سطح سازمان های برتر جهان.
- » تبادل تجارب پیرامون دستاوردهای مدیریتی در سازمان های محور های تخصصی
- » کیفیت و پورهوری > سیستم ها و فناوری اطلاعات > مدیریت تکنولوژی و تحقیق و توسعه > رهبری و مدیریت تحول > استراتژی و رقابت > بازاریابی و مدیریت بازار > عملیات و فرآیندها > منابع انسانی > مدیریت عمومی > مالی و بودجه ریزی > ساختار و سازمان

نوع حضور	۸۲/۹/۱۵	۸۲/۹/۱۶	۸۲/۹/۱۷
شرکت کنندگان آزاد	< ۱/۰۰۰/۰۰۰	۹۰۰/۰۰۰	۷۰۰/۰۰۰
اعضای هیأت علمی	< ۱/۰۰۰/۰۰۰	۵۰۰/۰۰۰	۳۰۰/۰۰۰
دانشجویان	< ۱/۰۰۰/۰۰۰	۲۰۰/۰۰۰	۱۰۰/۰۰۰

به همراه برگزاری نمایشگاه تخصصی

تسهیلات ویژه برای ثبت نام کنندگان از طریق سایت کنفرانس

چه کسب اطلاعات بیشتر می توانید به وب سایت
کنفرانس مراجعه فرمایید.

نام و نام خانوادگی:

دانشگاه:

نام شرکت:

پست الکترونیکی:

نشانی دقیق پستی:

آخرین مردم تخصصی:

سمت:

تلفن:

تلفن:

نامه:

فراخوان

اولین همایش حسابرسی در ایران

جامعه حسابداران رسمی ایران در نظر دارد اولین همایش حسابرسی در ایران را با همکاری سازمان حسابرسی در ۲۰ و ۲۱ اسفندماه ۸۲ در مرکز همایش‌های محمد بن زکریای رازی (واقع در ضلع جنوب غربی بزرگراه همت، بعد از سازمان انتقال خون، جنب بیمارستان میلاد، دانشگاه علوم پزشکی ایران) برگزار نماید. از کلیه محققان، دانش پژوهان، صاحب‌نظران، حسابداران، حسابرسان و دانشجویان برای شرکت در این همایش دعوت می‌شود.

محورهای اساسی همایش

- مبانی نظری حسابرسی
- تحولات حسابرسی در جهان و ایران
- نقش جوامع حرفه‌ای در اعتلای حرفه حسابرسی
- حسابرسی و رفتار حرفه‌ای
- حسابرسی و نقش آن در مقابله با فساد مالی
- سایر موضوعات مرتبط

نحوه ارسال مقالات

- خلاصه مقاله در یک صفحه تا تاریخ ۲۲ آذر به دبیرخانه همایش ارسال شود.
- کل مقاله به زبان فارسی تحت نرم افزار Word با قلم نازنین ۱۲ تایپ و دیسکت آن همراه با یک پرینت روی کاغذ A4 به صورت یک رو تا تاریخ ۲۲ دی به دبیرخانه همایش ارسال شود.

نحوه ثبت نام

هزینه شرکت در همایش شامل بسته آموزشی و هزینه پذیرایی به شرح زیر به حساب جاری شماره ۲۷۰۰ بانک ملی شعبه جوانان (کد ۱۱۱۴) به نام جامعه حسابداران رسمی ایران واریز و رونوشت فیش واریزی همراه با فرم ثبت نام تا تاریخ اول آذر به آدرس دبیرخانه همایش ارسال یا فاکس شود.

- اعضاي جامعه و دانشجویان

- کارکنان مؤسسات حسابرسی

- سایرین

(امتیاز آموزش حرفه‌ای مستمر برای حسابداران رسمی عضو جامعه ۳۰ امتیاز است)

نام :	نام خانوادگی :	مدرک تحصیلی :
رشته تحصیلی :	شغل :	شرکت در همایش با ارائه مقاله □
آدرس پستی :	تلفن :	فاکس :
کدپستی :	امضاء :	